

NOTA INFORMATVĂ
la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative

1. Denumirea autorului și, după caz, a participanților la elaborarea proiectului.
Proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative a fost elaborat de Banca Națională a Moldovei. Conform prevederilor pct. 40 din Regulamentul Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.610/2018, proiectul este promovat de Ministerul Finanțelor.
2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului de act normativ și finalitățile urmărite.
Proiectul Legii pentru modificarea unor acte normative (în continuare - proiectul de lege) a fost elaborat în vederea consolidării cadrului legal aferent băncii centrale și domeniului financiar, ținând cont și de recomandările Fondului Monetar Internațional (FMI), prezentate în Raportul nr. 21/167 din iulie 2021 „Republic of Moldova Technical Assistance Report — Country Governance Assessment” și Raportul de asistență tehnică din octombrie 2021 „Moldova Financial Sector Stability Review”, angajamentele asumate de Republica Moldova prin Memorandumul cu privire la politicile economice și financiare încheiat cu FMI în aprilie 2022, precum și pentru efectuarea corelărilor necesare în cadrul legal, având în vedere intrarea în vigoare la 1 aprilie 2019 a Codului administrativ al Republicii Moldova. Astfel, proiectul de lege are drept finalități: 1. Consolidarea cadrului legal aplicabil activității Băncii Naționale a Moldovei, ținând cont de standardele internaționale aplicabile băncilor centrale; 2. Ajustarea cadrului legal pertinent procedurilor administrative desfășurate de Banca Națională, astfel încât rigorile aplicabile activității administrative a Băncii Naționale să fie corelate, deopotrivă, particularităților mandatului Băncii Naționale și imperativelor de asigurare a garanțiilor atribuite participanților la asemenea proceduri. În acest sens, proiectul vine cu reglementări specifice, care țin cont de statutul și obiectivele urmărite de Banca Națională în calitate de autoritate de rezoluție, autoritate ce realizează licențierea și supravegherea băncilor, a prestatorilor de servicii de plată și a emitenților de monedă electronică, precum și de specificul sectoarelor reglementate și supravegheate de Banca Națională. 3. Îmbunătățirea cadrului legal aferent activității bancare, unităților de schimb valutar, precum și consolidarea rolului Băncii Naționale a Moldovei în exercitarea atribuțiilor sale de bază.
3. Descrierea gradului de compatibilitate pentru proiectele care au ca scop armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene.
Proiectul de lege nu are drept scop armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene.
4. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi.
I.Prevederi care vizează precizarea și consolidarea statutului Băncii Naționale, întru asigurarea realizării mandatului acesteia. Acordul de Asociere încheiat între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat la 02.07.2014 (în continuare – Acordul de Asociere RM-UE) reține în art. 24 angajamentul Republicii Moldova de a <i>“depune eforturi în sensul instituirii unei economii de piață funcționale și al apropierii treptate a politicilor sale de cele ale UE, în conformitate cu principiile directoare ale unor politici fiscale și macroeconomice solide, inclusiv independența băncii centrale ...”</i> . În același timp, angajamentele asumate de către Republica Moldova față de partenerii de dezvoltare (FMI), în mod similar, reclamă consolidarea cadrului legal în sensul neadmiterii ingerințelor ce ar putea periclita activitatea băncii centrale și realizarea obiectivelor acesteia. În această ordine de idei, proiectul include prevederi ce vizează următoarele aspecte: 1.Aspecte ce vizează interacțiunea Băncii Naționale cu autorități publice/entități private. Potrivit standardelor internaționale aplicabile statutului și activității unei bănci centrale, drepturile terților de a da instrucțiuni băncii centrale sunt incompatibile cu principiul independenței acesteia și pot perima realizarea mandatului băncii centrale (a se vedea, spre exemplu, Raportul de convergență al BCE, 2020). În același timp, participarea terților în cadrul ședințelor organelor de decizie a băncii centrale este limitată/restricționată, întru neadmiterea influențelor/ ingerințelor în procesul decizional (a se vedea, spre exemplu, Raportul FMI nr. 21/167 din iulie 2021).

Respectiv, prin proiect se propun modificări la art. 6 alin. (4) din Legea nr. 548/1995 precum și abrogarea lit. b) din alin. (2) al art. 8 din aceeași lege.

2. Precizarea aspectelor ce vizează remunerarea serviciilor și operațiunilor Băncii Naționale, precum și instituirea plăților de supraveghere în domeniul financiar (completarea Legii nr. 548/1995 cu art. 21¹, art. 21² și anexa, completarea art. 11 din Codul de executare).

În rapoartele de convergență și în opiniile emise pe marginea proiectelor de acte normative ale statelor -membre ale UE, Banca Centrală Europeană (BCE) distinge exigența independenței financiare a băncilor centrale naționale (BCN), ca parte componentă a principiului independenței BCN.

În acest sens, referitor la independența financiară a băncilor centrale naționale, în raportul său de convergență din 10 iunie 2020, BCE menționează: *„Conceptul de independență financiară ar trebui evaluat din perspectiva faptului dacă o parte terță poate exercita o influență directă sau indirectă nu numai asupra sarcinilor unei bănci centrale naționale, ci și asupra capacității acesteia de a-și îndeplini mandatul, atât din punct de vedere operațional în ceea ce privește forța de muncă, cât și din punct de vedere financiar în sens de resurse financiare adecvate.”*

Astfel, pentru a asigura menținerea unui nivel adecvat al resurselor financiare în gestiunea Băncii Naționale, se propune completarea Legii nr. 548/1995 cu art. 21¹, or, este justificat ca cheltuielile financiare suportate de Banca Națională în legătură cu unele activități ale sale să fie rambursate în formă de comisioane încasate de la persoanele care obțin corelativ servicii sau bunuri.

În par. (77) din Preambulul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit se stabilește: *„Pentru a-și putea îndeplini atribuțiile de supraveghere în mod eficient, BCE ar trebui să dispună de resurse adecvate. Aceste resurse ar trebui să fie obținute într-un mod care să asigure independența BCE față de influențe nejustificate din partea autorităților naționale competente și a participanților la piață, precum și separarea dintre politica monetară și atribuțiile de supraveghere. Costurile activității de supraveghere ar trebui suportate de către entitățile care fac obiectul acesteia. Prin urmare, exercitarea atribuțiilor de supraveghere de către BCE ar trebui finanțată prin taxe anuale percepute de la instituțiile de credit ...”*

Potrivit prevederilor art. 21² cu care se completează Legea nr. 548/1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, se instituie dreptul Băncii Naționale de a percepe (și obligația corelativă a entităților supravegheate de a achita) plăți de supraveghere de la fiecare entitate supravegheată în vederea recuperării costurilor suportate de Banca Națională în exercitarea atribuțiilor de supraveghere a acestor entități. Lista entităților supravegheate, baza de calcul și valorile maxime ale plăților de supraveghere sunt prevăzute în Anexa, cu care se completează Legea nr. 548/1995.

Relevăm, că prevederi similare se regăsesc și în art. 6 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, care prevede finanțarea Comisiei Naționale și din *„plăți regulatorii de funcționare achitate anual de către participanții profesioniști”*.

Este relevant și faptul, că potrivit modificărilor prevăzute în Legea nr. 178/2020 pentru modificarea unor acte normative (care va intra în vigoare la 1 iulie 2023), Banca Națională devine autoritate de supraveghere pentru majoritatea participanților profesioniști obligați să achite plăți regulatorii conform prevederilor art. 6 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 192/1998.

Menționăm, că, în cadrul Uniunii Europene, dreptul autorităților de supraveghere în domeniul financiar de a percepe plăți de supraveghere este recunoscut Băncii Centrale Europene, precum și este consacrat în legislația națională a unor state precum: Croația, Lituania, Estonia, Polonia, Ungaria, Finlanda. În cadrul normativ al acestor state, perceperea plăților de supraveghere se impune fie prin actul (legea) care reglementează statutul autorității de supraveghere, fie printr-o lege specială menită să reglementeze procedura de determinare a plăților de supraveghere.

3. Consolidarea mecanismelor aplicabile exercițiului mandatului membrilor organelor de conducere a Băncii Naționale.

Referitor la mecanismul de demisie a membrilor Consiliului de supraveghere și ai Comitetului executiv, redat la art. 23 alin. (9) din Legea nr. 548/1998 cu privire la Banca Națională a Moldovei, constatăm că prevederile acestui articol nu reglementează toate aspectele aferente procedurii de demisie, în particular, modul și termenul de revocare a notificării cu privire la demisie, data încetării mandatului membrului organului de conducere al Băncii Naționale. Astfel, alin. (9) al art. 23 din Legea nr. 548/1995 se expune într-o nouă redacție, prin care se stabilește dreptul membrului organului de conducere de a revoca notificarea de demisie pînă la expirarea termenului de preaviz de 3 luni, dacă pînă la data revocării nu a fost numit un nou membru, precum și precizări vizînd data încetării mandatului în cazul notificărilor de demisie.

În partea ce ține de mecanismul de revocare a membrilor organelor de conducere ale Băncii Naționale, reglementat la art. 23 alin. (10) din Legea nr. 548/1995, proiectul ajustează temeiurile de revocare a membrilor organelor de conducere ale Băncii Naționale în conformitate cu standardele europene aferente independenței personale în cadrul băncilor centrale.

În acest context, relevăm, că în opinia Băncii Centrale Europene (BCE), o garanție a independenței personale în cadrul BCN (băncii centrale naționale) o constituie indicarea exhaustivă, în limitele prevăzute de art. 14.2 din Statutul BCE, a motivelor de eliberare (și suspendare) din funcție a membrilor organelor de decizie a băncilor centrale.

Prevederi similare celor din art. 14.2. din Statutul BCE vizînd revocarea membrilor organelor de conducere ale băncii centrale, se regăsesc și în legislația altor state europene (a se vedea, spre exemplu, art. 12 din Legea cu privire la banca centrală a Lituaniei, art. 22 din Legea cu privire la banca centrală a Letoniei, art. 14 din Legea cu privire la banca centrală a Bulgariei, etc.).

Totodată, sunt esențiale și aprecierile Curții de Justiție a Uniunii Europene, expuse în Hotărîrea din 26.02.2019 (Marea Cameră) pe cauzele conexe C-202/18 și C-238/18 (Ilmārs Rimšēvičs și BCE împotriva Republicii Letonia), care reține importanța menținerii garanțiilor de independență ale membrilor organelor de conducere a băncilor centrale, inclusiv în cazul procedurilor de suspendare a mandatului acestora (a se vedea paragrafele 48, 49, 52, 53, spre ex.).

Potrivit aprecierilor BCE și jurisprudenței relevante, precum și conform constatărilor reflectate în rapoartele FMI, suspendarea din funcție a membrilor organelor de decizie ale BCN ar putea interveni în baza altor temeiuri legale doar în cazul în care aceste temeiuri sunt congruente cu temeiurile de revocare (în cazul statelor - membre UE - cele stabilite de art. 14.2 din Statutul BCE).

Avînd în vedere aceste raționamente, au fost operate modificările corespunzătoare și în art. 35 din Codul contravențional.

4. Interdicția de a deține cote de participare în entitățile supravegheate în contextul prevenirii conflictelor de interes.

Propunerea de completare a art. 25 din Legea nr. 548/1995 cu o prevedere ce interzice membrilor organelor de conducere ale Băncii Naționale și personalului cu funcții de supraveghere din cadrul acesteia de a deține cote de participare în capitalul social al entităților supravegheate a fost elaborată în vederea prevenirii potențialelor conflicte de interes care ar putea interveni în procesul de exercitare a atribuțiilor de supraveghere și control. Aceste prevederi reprezintă, într-un final, niște garanții adiționale privind exercițiul independent a atribuțiilor deținute de Banca Națională.

5. Precizarea prevederilor cu privire la obiectul auditului public extern, desfășurat de Curtea de Conturi (art. 21 alin. (2) din Legea nr. 548/1995).

Ținînd cont de evoluțiile actuale în reglementările aferente auditului, precum și avînd în vedere necesitatea stabilirii unor limite clare în privința obiectului auditului public extern în virtutea exigențelor de independență operațională și financiară a Băncii Naționale a Moldovei, prevederile alin. (2) al art. 21 din Legea nr. 548/1995 sunt revizuite corespunzător.

6. Prevederi cu privire la regimul juridic al bunurilor gestionate de Banca Națională în vederea consolidării independenței financiare a Băncii Naționale.

Banca Centrală Europeană (BCE), în Raportul de convergență din 10 iulie 2020, stabilește: „*Conceptul de independență a băncii centrale include diferite tipuri de independență, care urmează a fi evaluate separat, și anume: independența funcțională, instituțională, personală și financiară. [...] Drepturile părților terțe de a interveni sau de a da instrucțiuni unei bănci centrale în legătură cu proprietatea deținută de banca centrală este incompatibilă cu principiul de independență financiară.*”(par. 2.2.3.).

În acest sens, articolul 3 din Legea nr. 548/1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei se completează cu prevederi care stabilesc gestionarea în mod autonom a bunurilor deținute de Banca Națională. De asemenea, ținînd cont de prevederile Legii nr. 121/2007 privind administrarea și deținatizarea proprietății publice și ale Legii nr. 29/2018 privind delimitarea proprietății publice, prin completarea propusă la art. 3 din Legea nr. 548/1995, bunurile deținute de Banca Națională sunt atribuite proprietății publice a statului.

Potrivit proiectului de lege, regimul juridic aplicabil bunurilor Băncii Naționale se înscrie în conceptul și mecanismele naționale de reglementare a proprietății publice, cu anumite particularități care vizează modul de inventariere a bunurilor, modul de delimitare după apartenență și pe domenii a acestora, modul de trecere (transmitere gratuită) a bunului din domeniul public în domeniul privat al statului sau invers, modul de trecere (transmitere gratuită) a bunului din gestiunea Băncii Naționale în gestiunea unei autorități publice/instituții

publice), modul de vânzare a fondurilor fixe și altor active pe termen lung neutilizate. În principal, aceste particularități vizează organele/ autoritățile publice competente să emită decizii/reglementări în aceste domenii, în considerarea statutului autonom al băncii centrale.

La fel, reieșind din statutul Băncii Naționale a Moldovei de persoană juridică publică autonomă și exigențele ce derivă din principiul independenței financiare a băncilor centrale, proiectul stabilește expres, că Banca Națională nu răspunde pentru obligațiile statului și ale organelor acestuia. Astfel, bunurile aflate în gestiunea Băncii Naționale nu pot fi utilizate pentru executarea obligațiilor asumate din numele Republicii Moldova sau din numele autorităților publice și organelor din Republica Moldova.

7. Stabilirea indemnizației pentru membrii Comitetului executiv, ale căror mandate au încetat și pentru personalul cu funcții de supraveghere, ale căror raporturi de serviciu au încetat, pe perioada de aplicare a restricției legale privind angajarea în entitățile supravegheate (art. 35 alin. (8) din Legea nr. 548/1995).

Având în vedere domeniul specific în care activează personalul cu funcții de supraveghere al Băncii Naționale, și ținând cont de potențialul foarte limitat pentru aceștia de a stabili raporturi de muncă în alte domenii decât cele în care sunt calificați și dețin experiența profesională, prevederea propusă la art. 35 alin. (8) are ca finalitate asigurarea unei compensări juste și echitabile pe perioada limitării dreptului la muncă prin asigurarea cu o sursă de venit a persoanelor din cadrul Băncii Naționale cărora le incumbă interdicția de a se angaja în cadrul entităților supravegheate, prevăzută la art. 18 alin. (3) din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale.

8. Consolidarea unor aspecte privind independența funcțională a Băncii Naționale..

Având în vedere statutul juridic autonom al Băncii Naționale, căreia îi sunt recunoscute garanții de independență funcțională și financiară, urmează a fi aduse precizările corespunzătoare în Legea nr. 467/2003 cu privire la informatizare și la resursele informaționale de stat și Legea nr. 229/2010 privind controlul financiar public intern.

II. Prevederi care vizează precizarea mandatului și competențelor Băncii Naționale în domeniul macroprudențial.

Proiectul vine cu reglementări menite să consolideze mandatul macroprudențial al Băncii Naționale prin modificarea Legii nr. 548/1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei. Necesitatea dezvoltării reglementărilor în acest sens a fost sesizată și de FMI în contextul evaluării stabilității sistemului financiar din Republica Moldova. În acest sens, semnalăm că mandate similare sunt atribuite și autorităților corespunzătoare din alte state, precum Polonia, Lituania, Estonia.

În acest sens, se propune completarea Legii nr. 548/1995 cu articolele 5¹ și 5², prin care se reglementează:

- a) competența Băncii Naționale de a elabora strategia de politică macroprudențială pentru domeniile supravegheate de Banca Națională;
- b) măsurile ce pot fi aplicate de Banca Națională în vederea reducerii riscului macroprudențial sau sistemic, care reprezintă instrumente ale politicii macroprudențiale;
- c) derogarea de la prevederile Legii nr.239/2008 privind transparența în procesul decizional și unele prevederi ale Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative în cazul aplicării instrumentelor politicii macroprudențiale prin adoptarea actelor cu caracter normativ. Această derogare este imperativă în virtutea faptului, că decizia de a interveni în sectorul financiar urmează să producă efecte juridice în termene restrânse, or, în caz contrar, pînă la finalizarea tuturor etapelor procesului de elaborare și de consultare publică a actului normativ, actul normativ care se preconizează a fi adoptat riscă să devină desuet în contextul modificării situației în sectorul financiar.

III. Prevederi vizînd activitatea administrativă desfășurată de Banca Națională, inclusiv referitor la modul de elaborare, adoptare/emitere, aplicare a unor acte ale Băncii Naționale și cu privire la unele aspecte inerente procedurilor administrative inițiate de Banca Națională.

Reglementările incluse în proiectul de lege reprezintă o etapă subsecventă aprobării Codului Administrativ, în procesul amplu de reformare și ordonare a procedurilor administrative desfășurate de autoritățile publice, în vederea asigurării respectării drepturilor și libertăților persoanelor, ținând cont de interesul public. Codul administrativ statuează principiile care guvernează o procedură administrativă și instituie un set de norme generice, reținând, în același timp, că particularitățile unor raporturi administrative distincte pot reclama reglementări speciale. În acest sens, proiectul vine cu reglementări specifice, care țin cont de statutul și

obiectivele urmărite de Banca Națională în calitate de autoritate de rezoluție, autoritate ce realizează licențierea și supravegherea băncilor, a prestatorilor de servicii de plată și a emitenților de monedă electronică, precum și de specificul sectoarelor reglementate și supravegheate de Banca Națională.

Asigurarea și menținerea stabilității prețurilor reprezintă obiectivul fundamental al Băncii Naționale, iar actele de politică monetară și valutară sunt subsumate imperativului realizării obiectivului fundamental. Politica monetară, prin excelență, urmărește scopuri de durată și își propune modelarea realității economice în termen lung, având în vedere caracterul ciclic al proceselor economice și alte particularități similare care impun exigențe de previzionare și modelare economică. Banca centrală trebuie să aibă libertatea de a interveni în orice moment, cu orice instrument considerat potrivit, în vederea corectării eventualelor abateri de la direcția urmărită, motiv pentru care este necesară flexibilitate în aprobarea, aplicarea și revizuirea deciziilor de politică monetară și valutară.

Banca Națională exercită supravegherea continuă a băncilor, de la acordarea licenței și pînă la lichidarea acestora. Exercitarea acestei supravegheri implică raționamente (supervisory judgment) și evaluări critice cantitative și calitative privind situația în perspectivă a băncii (forward-looking critical assessment), la emiterea oricărui act ce vizează banca. Domeniul bancar este reglementat de un cadru legal esențialmente special, cu principii și rigori deosebite, de a căror aplicare depinde buna funcționare a sistemului bancar și a economiei în ansamblu. Ținând cont de influența majoră a activității băncilor asupra publicului larg, pe de o parte, și asupra solidității și funcționării neîntrerupte a mecanismelor economiei în ansamblu, pe de altă parte, băncile se plasează pe o poziție distinctă, caracterizată printr-un statut legal special și mai riguros, aplicabil întregii lor existențe. În acest context, Principiile de bază pentru o supraveghere bancară eficientă (emise de Comitetul Basel pentru supraveghere bancară, 2012), document internațional de referință pentru supraveghetorii bancari, cere ca “supraveghetorul să aibă discreție deplină pentru a întreprinde orice acțiune de supraveghere sau a emite orice decizie privind băncile și grupurile bancare aflate sub supravegherea sa” (Principiul 2 “Independență, răspundere, asigurare cu resurse și protecție legală pentru supraveghetor”, criteriul esențial 5). De altfel, și Curtea Constituțională remarcă că „în anumite domenii sensibile sau care au o importanță majoră pentru societate, cum ar fi stabilitatea sistemului bancar, statul se bucură de o marjă mai largă de apreciere. Această marjă de apreciere presupune dreptul statului de a stabili reglementări distincte față de alte domenii similare de reglementare.” (paragraf 52, Hotărîrea nr. 24 din 15.11.2011 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 38 alin.(3), (6), (7) și 38/12 alin.(2) din Legea nr.550-XIII din 21 iulie 1995 a instituțiilor financiare, cu modificările și completările ulterioare (Sesizarea nr.16g/2011) //Monitorul Oficial 206-215/33, 02.12.2011).

Supravegherea continuă și eficientă a infrastructurilor piețelor financiare (inclusiv a sistemelor de plăți) și a activității de prestare a serviciilor de plată și emisie de monedă electronică este importantă, în primul rând, prin repercursiunile pe care le-ar putea avea funcționarea inadecvată a acestor infrastructuri asupra implementării politicii monetare. Totodată, modul în care este exercitată supravegherea asupra prestatorilor de servicii de plată și emitenților de monedă electronică influențează utilizatorii finali ai acestor servicii și funcționarea continuă și eficientă a sistemelor de plăți prin intermediul cărora se prestează aceste servicii. La rândul său, modul în care funcționează sistemele de plăți poate afecta stabilitatea sistemului financiar și economia în ansamblu (sistemele de plăți, în cazul în care nu sunt supravegheate în mod adecvat, sunt pasibile de apariția, transmiterea și amplificarea riscurilor financiare după principiul „domino” conform căruia, riscul că un participant la sistem nu-și poate onora obligațiile se poate repercuta asupra participantului creditor care la rândul său devenind insolubil produce efectul similar în lanț, determinând declanșarea riscului sistemic), iar acțiunile de intervenție promptă și fără impedimente pentru inducerea corecțiilor au un rol esențial pentru buna funcționare a acestora. Atribuția de supraveghere a infrastructurilor pieței financiare este realizată de Banca Națională în corespundere cu Principiile pentru infrastructurile pieței financiare (IPF) (Principles for financial market infrastructures) adoptate de Banca Reglementărilor Internaționale și Organizația Internațională a Comisiilor Valorilor Mobiliare. Principiile respective stabilesc, inter alia, responsabilitățile băncilor centrale în asigurarea bunei funcționări a infrastructurilor pieței financiare, inclusiv a sistemelor de plăți. Conform acestor principii, Banca Națională trebuie să dispună de împuterniciri necesare să îndeplinească în mod eficient responsabilitățile proprii de reglementare și supraveghere.

Din aceste atribuții speciale exercitate de Banca Națională derivă propunerile din proiectul de lege aferente activității administrative a Băncii Naționale, inclusiv:

1) completarea art. 1 alin. (2) din Codul administrativ cu prevederea: „Prezentul cod se aplică în partea în care

nu contravine Legii nr. 548/1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei, Legii nr. 202/2017 cu privire la activitatea băncilor, Legii nr. 232/2016 cu privire la redresarea și rezoluția băncilor, Legii nr. 114/2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică și Legii nr. 62/2008 privind reglementarea valutară.”.

Acest amendament a fost inclus pentru a asigura în mod univoc aplicarea legilor speciale din domeniul financiar procedurilor administrative derulate de Banca Națională, în cazul existenței unor reglementări divergente celor din Codul administrativ (cel din urmă nefiind integral adaptat exigențelor și dinamicii procedurilor din domeniul financiar).

2) completarea art. 5 din Legea nr. 548/1995 cu o prevedere privind suspendarea termenului de finalizare a procedurii administrative pe perioada consultării altor autorități, naționale sau din alte state, precum și a Comitetului Național de Stabilitate Financiară, în cadrul procedurii administrative inițiate de Banca Națională: avînd în vedere faptul, că activitatea de autorizare și supraveghere a Băncii Naționale implică examinarea unor diverse categorii de informații, deținute și procesate de alte autorități publice, atît din țară, cît și din alte state și adoptarea unei decizii ar depinde de informațiile obținute urmare consultării altor autorități naționale și străine, este necesară suspendarea procedurii administrative pe perioada consultării autorităților respective.

3) extragerea, prin completarea propusă la art. 5 alin. (5) din Legea nr. 548/1995, a actelor Băncii Naționale privind aplicarea măsurilor de stabilizare financiară de sub incidența prevederilor Codului administrativ, ale Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative și ale Legii nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional: prin această reglementare se păstrează statutul special al măsurilor de stabilizare financiară ce pot fi aplicate de Banca Națională, după consultarea Guvernului, acestea fiind introduse în situații de criză financiară sistemică întru protecția unor interese publice. Ținând cont de specificul acestor măsuri și de situațiile în care pot interveni, este imposibilă aplicarea cerințelor Codului administrativ privind modul de inițiere și derulare a procedurii administrative, precum și a cerințelor procedurale stabilite de Legea nr. 100/2017 și Legea nr. 239/2008. Remediul contestării acestor acte la Comitetul Executiv al Băncii Naționale prin depunerea unei cereri prealabile și cel al controlului judiciar rămîne la îndemîna persoanelor care se consideră prejudiciate prin asemenea acte.

4) reglementarea, conform propunerilor de completare a art. 11 din Legea nr. 548/1995, a procedurii audierii scrise (prin solicitarea opiniei scrise cu privire la rezultatele preliminare ale procedurii administrative) a participantului la procedura administrativă înainte de adoptarea unei decizii defavorabile pentru participantul la procedura administrativă. În aceste situații, participantului i se va oferi posibilitatea de a transmite Băncii Naționale opinia în scris cu privire la faptele, circumstanțele, obiecțiile și temeiul juridic relevant pentru decizia Băncii Naționale. Remarcăm că această formă de audiere scrisă este aplicată și de Banca Centrală Europeană în exercitarea atribuțiilor de supraveghere la nivel european (art.31, art.126 din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate; art.22 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit).

5) stabilirea unor precizări legate de aplicarea prevederilor Codului Administrativ în domeniile licențiate, reglementate și supravegheate de Banca Națională:

a) la alin. (4¹), cu care se completează art. 11 din Legea nr. 548/1995, se clarifică faptul că în procedurile legate de retragerea licenței pentru activitate bancară, activitate de prestare a serviciilor de plată și emitere a monedei electronice și procedurilor legate de aplicarea măsurilor și instrumentelor prevăzute de Legea nr.232/2016 privind redresarea și rezoluția băncilor nu este obligatorie atragerea tuturor persoanelor ale căror drepturi pot fi afectate prin procedura administrativă. Or, în asemenea cazuri, pot fi afectați toți acționarii, deponenții și alți clienți sau creditori ai unei bănci, acționarii/asociații unei societăți de plată/emitent de monedă electronică și utilizatorii acestor servicii, iar atragerea tuturor în procedura administrativă ar crea impedimente semnificative pentru derularea acesteia. Remarcăm că protecția drepturilor acestor persoane este asigurată prin alte instituții juridice, cum ar fi ordinea priorității creanțelor, obligația lichidatorului/comisiei de lichidare de realizare a informărilor prin intermediul mijloacelor de presă, realizarea evaluării înainte de aplicarea instrumentelor de rezoluție bancară pentru a stabili eventuala diferență de tratament în cazul lichidării și acordarea despăgubirilor, dreptul oricărei persoane afectate de o decizie a Băncii Naționale de a o contesta în prealabil la Comitetul Executiv al acesteia și în instanța de judecată.

b) prin completarea cu alin. (12) și (13) a art. 11 din Legea nr. 548/1995 se menține, în privința actelor emise de Banca Națională, regula generală privind executarea imediată și neîntreruptă a actelor administrative, iar suspendarea executării acestora este admisibilă doar în condițiile stabilite la art. 11¹ din Legea nr. 548/1995: ținând cont de caracterul *sui generis* al actelor de autoritate de politică monetară și de supraveghetor, având în vedere domeniile sensibile în care intervine o bancă centrală, care au un rol deosebit pentru economia țării, precum și interesul public major în realizarea neîntreruptă și necondiționată a atribuțiilor acesteia, suspendarea acestor acte, fie și temporară, ar periclita interesele publice protejate prin aceste acte. Din acest motiv, depunerea unei cereri de suspendare a executării actului Băncii Naționale nu poate fi reținută ca temei suficient pentru suspendarea executării actului Băncii Naționale. O asemenea soluție este prevăzută și în Decizia Băncii Centrale Europene din 14 aprilie 2014 privind instituirea unui comitet administrativ de control și normele de funcționare ale acestuia, care la art.8 prevede că depunerea contestației nu are efect suspensiv asupra aplicării deciziei contestate;

c) prin modificarea propusă la art. 11¹ alin. (1) din Legea nr. 548/1995 se transpun, corespunzător, prevederile art. 214 alin. (8) din Codul administrativ, care determină actele Băncii Naționale a căror executare nu poate fi suspendată de către instanța de judecată;

d) prin completarea cu alin. (8) a art. 11¹ din Legea nr. 548/1995 se menține aplicabilitatea exclusivă a condițiilor prevăzute de art. 11¹ din Legea nr. 548/1995 pentru suspendarea executării actelor Băncii Naționale;

e) ținând cont de caracterul sensibil al unei decizii de retragere a unei licențe bancare, situație în care factorul temporal joacă un rol determinant, se propune neaplicabilitatea prevederilor art.144 alin.(6) și art.146 alin.(3) din Codul administrativ în cazul retragerii licenței pentru activitate bancară;

f) având în vedere competența exclusivă a Băncii Naționale în domeniile supravegheate de aceasta și inadmisibilitatea oricărei ingerințe în activitatea Băncii Naționale în virtutea principiului de independență instituțională și funcțională a băncii centrale, se propune completarea art. 57 și 58 din Codul administrativ cu dispoziții derogatorii prin care Banca Națională se exclude din categoria autorităților publice care cad sub incidența prevederilor acestor articole;

g) la art. 83 din Codul administrativ, proiectul propune reglementarea expresă a acordării accesului parțial la dosarul administrativ în cazurile în care aceste conține informații confidențiale, prin furnizarea unui extras. Reglementarea propusă urmează a fi aplicată și în privința dosarelor instanței de judecată, în temeiul normei de trimitere cu care se completează art. 222 din Codul administrativ;

h) întrucât art. 94 alin. (2) din Codul administrativ se limitează doar la o expunere generică a metodelor de audiere – verbal sau în scris, considerăm oportun de a detalia modalitățile de audiere verbală și audiere în scris prin expunerea în redacție nouă a art. 94 alin. (2) din Codul administrativ.

6) având în vedere prevederile art. 224 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ, prin completarea propusă la alin. (5) al art. 11 din Legea nr. 548/1995 se stabilește că în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești privind obligarea la emiterea unui act administrativ, Banca Națională urmează să inițieze o nouă procedură administrativă în vederea aprecierii dacă sunt întrunite condițiile necesare pentru emiterea actului administrativ solicitat.

7) precizări privind neaplicarea prevederilor Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative și ale Legii nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional în privința actelor Băncii Naționale în domeniul politicii monetare (completarea cu alin. (7¹) a art. 11 din Legea nr. 548/1995): elaborarea, aprobarea, aplicarea și retragerea sau revocarea actelor Băncii Naționale în domeniul politicii monetare și valutare, reclamă respectarea discreției și flexibilității necesare Băncii Naționale în calitate de autoritate de politică monetară, bazată pe interesul public major care stă la baza actelor de politică monetară;

8) completarea cu două articole noi în Legea nr.548/1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei care reglementează detaliat modalitățile de notificare a actelor Băncii Naționale către destinatarii acestora, precum și notificarea înscrisurilor către Banca Națională în cadrul procedurilor administrative, deopotrivă cu precizarea momentului comunicării în fiecare situație. La reglementarea acestor aspecte, la fel, s-au luat în considerare practicile BCE (spre ex. art.35 din Regulamentul 468/2014/UE);

9) precizări aduse procedurii de control a entităților supravegheate de Banca Națională. Potrivit proiectului de lege, monitorizarea pe bază continuă, desfășurată de Banca Națională în temeiul informațiilor recepționate periodic sau la cerere, nu este parte a procedurii de control și nu reprezintă procedură administrativă în sensul Codului Administrativ (art. 74¹ a Legii nr. 548/1995). La fel, este stabilit un termen unic pentru procedura

administrativă de control – 18 luni de la data emiterii deciziei privind inițierea controlului și pînă la data emiterii hotărîrii BNM în baza rezultatelor controlului. Banca Națională va deține competențe de a reglementa aspectele adiționale vizînd procedura de control în actele normative ale acesteia.

În contextul propunerii de excludere a diferențierii dintre controlul din oficiu și controlul pe teren și aplicării unei proceduri administrative uniforme de control, se intervine cu modificările corespunzătoare la art. 62 din Legea nr. 62/2008 privind reglementarea valutară, la art. 97, art. 98, art. 100 din Legea nr. 114/2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică și la art. 106 și art. 133 din Legea nr. 202/2017 privind activitatea băncilor.

10) la art. XV din proiect (Legea nr.202/2017 privind activitatea băncilor) se instituie la nivel de lege termene pentru finalizarea procedurilor administrative derulate în baza Legii nr. 202/2017 privind activitatea băncilor, cum ar fi obținerea aprobării prealabile a Băncii Naționale pentru deschiderea sucursalelor pe teritoriul altor state, pentru realizarea fuziunii sau dezmembrării băncii, pentru schimbarea societății de audit, pentru achiziționarea de dețineri în alte întreprinderi, aprobările prealabile aferente fondurilor proprii, aprobări prealabile pentru externalizarea activităților de importanță materială, procedurile administrative corespunzătoare fiind stabilite în reglementările Băncii Naționale.

11) prevederi ce echilibrează garanții de care dispun autoritățile publice și autoritățile/instituțiile bugetare în cazul executării hotărîrilor judecătorești definitive privind executarea pretențiilor pecuniare.

Art. 435 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă stabilesc:

„(1) Recursul suspendă executarea hotărîrii în cazul strămutării de hotare, distrugerii de plantații și semănături, demolării de construcții sau de orice bun imobil, dezafectării incontestabile a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetare, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) La cererea recurentului, instanța investită cu judecarea recursului dispune suspendarea executării hotărîrii atacate cu recurs dacă recurentul a depus cauțiune.”.

Prevederea art. 435 alin. (1) din CPC, în partea în care se referă la dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul autorităților/instituțiilor bugetare, a fost elaborată întru executarea Hotărîrii Curții Constituționale din 17 noiembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi referitoare la executarea creanțelor împotriva statului și avînd în vedere Adresa Curții Constituționale nr. PCC-01/80G din 17 noiembrie 2016.

În Adresa Curții Constituționale nr. PCC-01/80G din 17 noiembrie 2016 se stabilește: *„În același timp, Curtea a constatat că, potrivit art. 435 din Codul de procedură civilă, la contestarea hotărîrii cu recurs, poate fi solicitată suspendarea executării hotărîrii doar dacă recurentul a depus cauțiune, inclusiv în situația în care calitatea de recurent o are statul. În acest sens, Curtea consideră necesară instituirea unei distincții între situațiile în care suspendarea executării hotărîrii judecătorești este solicitată de persoane fizice și juridice de drept privat și cele în care aceasta este solicitată de către persoane juridice de drept public (autoritățile statului).”.*

Respectiv, Curtea Constituțională recomandă ca efectul suspensiv al recursului să nu fie condiționat de depunerea unei cauțiuni în cazul în care recurentul este **persoană juridică de drept public**.

În acest context, în scopul transpunerii integrale a recomandării Curții Constituționale (expuse în Adresa nr. PCC-01/80g din 17.11.2016), considerăm justificat de a modifica art. 435 alin. (1) din Codul de procedură civilă al R. Moldova astfel încît suspendarea executării hotărîrilor judecătorești definitive privind executarea pretențiilor pecuniare să intervină și în cazul în care recurentul este o autoritate publică autonomă care nu este finanțată din componentele bugetului public național.

IV. Prevederi ce au drept obiectiv consolidarea cadrului legal cu privire la aspecte de organizare și exercitare a atribuțiilor Băncii Naționale.

1. Ajustarea prevederilor cu privire la conturile gestionate de Banca Națională a Moldovei (art. 10 din Legea nr. 548/1995).

Avînd în vedere faptul, că, actualmente, în raporturile financiare dintre stat și Banca Națională, din numele statului acționează Ministerul Finanțelor și luînd în considerare necesitatea corelării cu prevederile legislației în vigoare în domeniul redresării și rezoluției băncilor, se propune modificarea prevederii art. 10 alin. (1) din Legea nr. 548/1995 cu revizuirea subiecților pentru care pot fi deschise conturi în registrele Băncii Naționale.

Modificarea propusă la art. 10 alin. (2) din Legea nr. 548/1995 concretizează valabilitatea interdicției (de aplicarea a sechestrului, de suspendare a operațiunilor sau de aplicare a altor măsuri de asigurare) doar în

privința conturilor participanților la sistemul automatizat de plăți interbancare, interdicție necesară pentru a asigura funcționarea fără intermitențe a sistemului de plăți respectiv.

2. Precizări vizînd atribuțiile Consiliului de Supraveghere al Băncii Naționale (art. 26 din Legea nr. 548/1995).

Reieșind din modificările și completările propuse în proiectul de lege, care implică adoptarea unor acte normative de către Banca Națională sau adoptarea unei decizii în contextul unor proceduri, art. 26 din Legea nr. 548/1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei se completează cu prevederi prin care Consiliul de Supraveghere al Băncii Naționale este abilitat, printre altele, să confirme entitatea de audit extern prealabil atribuirii contractului de achiziții publice, să aprobe proceduri legate de administrarea bunurilor proprietate publică aflate în gestiunea Băncii Naționale, să emită avize pe marginea inițiativelor care au ca obiect bunurile proprietate publică a statului care se află în gestiunea Băncii Naționale.

3. Precizarea unor aspecte de guvernare corporativă în cadrul Băncii Naționale.

Pentru a asigura o delimitare clară și certă a atribuțiilor Guvernatorului de atribuțiile Comitetului executiv, se propune modificarea lit. g) a alin. (1) al art. 27 și precizarea alin. (2) din același articol din Legea nr. 548/1995.

4. Consolidarea mecanismului de audit extern (art. 28 și art. 68 din Legea nr. 548/1995, art. 74 din Legea nr. 131/2015 privind achizițiile publice).

În vederea implicării Comitetului de audit al Băncii Naționale în procesul de selectare a entității care urmează să efectueze auditul extern, se propune completarea corespunzătoare a listei de competențe ale Comitetului de audit, stabilite la art. 28 alin. (3) din Legea nr. 548/1995.

În partea ce ține de auditul extern, pentru racordarea reglementărilor Legii nr. 548/1995 la cerințele actuale privind auditul extern al activității autorităților publice, art. 68 din Legea nr. 548/1995 a fost revizuit și se propune într-o nouă redacție.

Luînd în considerație faptul, că potrivit noii redacții a art. 68, entitatea de audit extern va fi selectată în conformitate cu Legea nr. 131/2015 privind achizițiile publice și reglementările Băncii Naționale privind selectarea și mandatul auditorilor și, totodată, se admite selectarea entității de audit pentru o perioadă de pînă la 5 ani, este necesară reglementarea la art. 74 din Legea nr. 131/2015 a posibilității de a încheia contracte de achiziții publice pentru o perioadă mai mare de 1 an în cazul în care gestionarea surselor financiare nu se efectuează prin intermediul sistemului trezorerial și sursele financiare necesare se alocă anual.

5. Reglementări privind circulația bancnotelor/monedelor (art. 59–62 din Legea nr. 548/1995, art. 5 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 131/2015 privind achizițiile publice).

Propunerile aferente circulației bancnotelor și monedelor emise de Banca Națională au ca scop:

a) reglementarea dreptului Băncii Naționale de comercializare a articolelor numismatice direct publicului larg prin intermediul casei operaționale (ghișeului BNM), actualmente acestea fiind comercializate publicului larg prin intermediul băncilor licențiate, iar instituțiilor guvernamentale în baza procedurilor de achiziție publică. Modificarea are drept scop optimizarea circuitului numismatic și alinierea la practicile internaționale de punere în circulație a bancnotelor/monedelor comemorative și jubiliare atât prin intermediul băncilor licențiate, cât și comercializarea directă a acestora către persoane fizice de către banca centrală.

b) stabilirea competenței Băncii Naționale de a emite reglementări privind condițiile de punere în circulație, retragere, schimb, comercializare a bancnotelor și monedelor, inclusiv jubiliare și comemorative și altor articole numismatice, precum și comisioanele aplicabile acestor operațiuni.

6. Consolidarea reglementărilor privind evidența contabilă și raportarea financiară (art. 66 și 67 din Legea nr. 548/1995).

În vederea ajustării reglementărilor Legii nr. 548/1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei ce țin de evidența contabilă și raportarea financiară în corespundere cu cerințele și standardele actuale în domeniul respectiv, se propun în redacție nouă prevederile art. 66 și 67 din Legea nr. 548/1995.

V. Prevederi care aduc precizări cadrului legal pertinent lichidării silite a băncilor.

1. Revizuirea duratei de prelungire a procesului de lichidare silită a băncii. Actuala redacție prevede posibilitatea de prelungire a termenului de lichidare „pentru cel mult 2 ani” (art.38¹ alin.(7) din Legea nr. 550/1995 cu privire la lichidarea băncilor). Însă, practica demonstrează că băncile în proces de lichidare nu reușesc să valorifice toate activele pe care le dețin în termenele prevăzute în lege, inclusiv avînd în vedere durata extinsă a proceselor de judecată și litigiilor în care sunt antrenate acestea, ceea ce face imposibilă finalizarea procesului de lichidare.

Respectiv, modificarea propusă va permite Băncii Naționale, în calitate de autoritate de supraveghere, determinarea, în dependență de circumstanțele invocate în demersul lichidatorului, a necesității prelungirii termenului de lichidare a băncii sau încheierea acestuia.

2. Modificarea art. V din Legea nr. 274/2017 pentru completarea unor acte legislative.

În conformitate cu art. V din Legea nr. 274 din 15.12.2017 pentru completarea unor acte legislative, termenul de lichidare al băncilor al căror proces de lichidare nu a fost încheiat în termenele stabilite prin art. IV din Legea nr. 182/2016 poate fi prelungit cel mult cu 2 ani.

Având în vedere că, procesul de lichidare prelungit potrivit acestei legi nu a fost finalizat pînă la finele anului 2020 și continuă pînă în prezent, este necesară extinderea termenului de lichidare de la 2 ani la 5 ani, pentru a reuși valorificarea tuturor activelor, obținerea documentelor justificative privind posibilitatea/imposibilitatea încasării mijloacelor bănești din contul debitorilor, precum și întocmirea dării de seamă finale de către lichidator cu prezentarea acesteia la Banca Națională pentru aprobare.

VI. Precizarea și consolidarea cadrului de reglementare, supraveghere și rezoluție bancară. 1. Modificări în Legea nr. 232/2016 privind redresarea și rezoluția băncilor.

În vederea asigurării finalizării procesului de comercializare a acțiunilor băncii ce reprezintă 50% din capitalul social al băncii, care sunt deținute cu nerespectarea cerințelor privind calitatea acționariatului, și pentru monitorizarea realizării măsurilor necesare de către bancă în cazul în care acțiunile menționate nu au fost înstrăinate în termenii și modul stabilit de lege, precum și pentru asigurarea gestiunii continue și neîntrerupte a activității băncii în perioada de aprobare a organelor de conducere, se propune completarea art. 46 și 52 ale Legii 232/2016 cu unele temeuri suplimentare de desemnare a administratorului temporar, și, respectiv, de prelungire a termenului de desemnare a acestuia.

2. Consolidarea cadrului legal cu privire la activitatea băncilor.

Modificările propuse la art. 13, 19 și 38 din Legea nr. 202/2017 privind activitatea băncilor au drept scop ajustarea Legii cu privire la activitatea băncilor la modificările intervenite în legislația UE și anume modificările la art. 10 și 74 din Directiva 2013/36/EU (aduse prin art. 1 (6) din Directiva 2019/878/EU). Oportunitatea acestor ajustări a fost susținută și de FMI în Raportul său „Republic of Moldova Technical Assistance Report — Country Governance Assessment, IMF Country Report No. 21/167” din iulie 2021 (pct. 201).

Completarea Legii nr. 202/2017 cu un articol nou (art. 38¹) este generată de necesitatea înlăturării lacunelor legislative privind aspectele ce vizează administrarea riscurilor de tehnologii informaționale și comunicare, de securitate a informațiilor și de continuitate a activității, sesizate în procesul de supraveghere bancară. Este de menționat că la elaborarea textului normelor propuse la art. 38¹ au fost luate în considerare recomandările adresate de Autoritatea Bancară Europeană în cadrul Ghidului EBA/GL/2019/04, unde se precizează măsurile pe care trebuie să le ia instituțiile financiare pentru a-și administra riscurile TIC și de securitate a informației.

3. Precizări aduse competențelor Băncii Naționale în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor în sectoarele supravegheate de Banca Națională.

- Legea nr. 75/2020 privind procedura de constatare a încălcărilor în domeniul prevenirii spălării banilor și finanțării terorismului și modul de aplicare a sancțiunilor – modificarea art. 4, 50, 57, 58, 60, 61, 62.

Completarea de la art. 4 are drept scop corelarea prevederilor alin. (4) al acestuia, care impun aplicarea de către Banca Națională a normelor Legii nr. 75/2020 cu privire la „termenul de tragere la răspundere”, „modul de individualizare a sancțiunilor” și „tipul și cuantumul sancțiunilor”, cu prevederile art. 34 alin. (3) din Legea nr. 75/2020, care prevede aplicarea de către Banca Națională a „oricărui sancțiuni” prevăzute la alin. (1) al aceluiași articol, și în același timp, o derogare de la prevederile art. 26, 27, 28 și a cap. IV în partea ce ține de determinarea sancțiunilor aplicabile entităților raportoare supravegheate de Banca Națională.

Totodată, având în vedere art. 34 alin. (3) și (5) din Legea nr. 75/2020 și necesitatea corelării acestor prevederi cu celelalte dispoziții normative ale Legii nr. 75/2020, la art. 50, 57, 58, 60, 61 și 62 din Legea 75/2020 se impun modificări, care să asigure aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 34 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 75/2020 exclusiv de către Banca Națională față de entitățile raportoare supravegheate de Banca Națională.

Modificări corepunzătoare au fost operate și în art. 140 din Legea 202/2017 privind activitatea băncilor, având în vedere că legea-cadru pentru aplicarea sancțiunilor în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor este Legea nr. 75/2020.

Intrarea în vigoare

Ținând cont de limitele temporale stabilite pentru adoptarea proiectului de lege (30 iunie 2022), prevăzute în angajamentele asumate de Republica Moldova, se propune intrarea în vigoare a proiectului de lege la data publicării în Monitorul Oficial al R. Moldova.

5. Fundamentarea economico-financiară.

Implementarea proiectului de lege nu implică cheltuieli financiare și alocarea de mijloace financiare din contul bugetului de stat. Cheltuielile financiare pentru achitarea indemnizației pentru perioada de conformare la

restricția de neangajare, prevăzute la art. I din proiect (completarea cu alin. (8) a art. 35 din Legea nr. 548/1995 cu privire la Banca Națională a Moldovei) vor fi suportate de Banca Națională a Moldovei conform devizului de cheltuieli aprobat de Banca Națională.
6. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ în vigoare.
Proiectul de lege are ca obiect modificare unor legi, respectiv, în conformitate cu art. 64 alin. (1) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, modificările propuse în proiect se încorporează, de la data intrării în vigoare a dispozițiilor de modificare, în actele normative de bază la care se referă.
7. Avizarea și consultarea publică a proiectului.
Proiectul de lege urmează a fi consultat public.
8. Constatările expertizei anticorupție.
Proiectul de lege urmează a fi supus expertizei anticorupție de către Centrul Național Anticorupție.
9. Constatările expertizei juridice.
Proiectul de lege urmează a fi supus expertizei juridice de către Ministerul Justiției.
10. Constatările expertizei de compatibilitate.
Proiectul de lege nu are drept scop armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene și nu urmează a fi supus expertizei de compatibilitate.
11. Constatările altor expertize.
Avînd în vedere că proiectul de lege nu are impact economic sau asupra bugetului public, proiectul nu este supus expertizei economice și expertizei financiare.

Ministru

Dumitru BUDIANSCHI